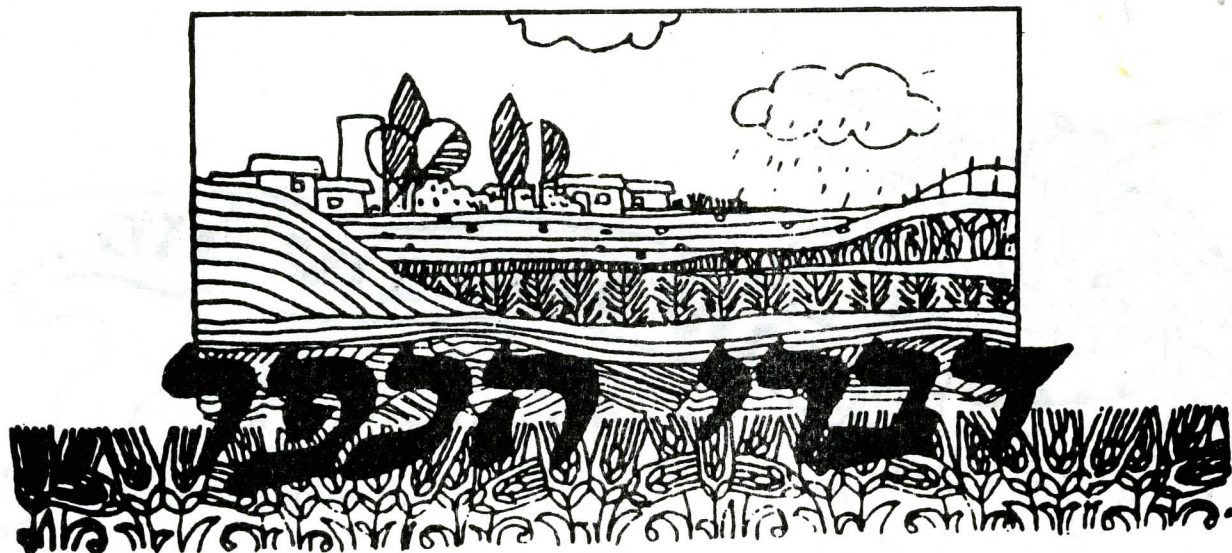

1313

ואין גשם חשתיים...

חזל טוב... חזל טוב

* י מ י * * א ה ו ל ד ת * *

27.12 יפה וויס

28.12 משה בן-חיים
פיליס קולט
מיכה ליפשיץ

29.12 הדד כס

30.12 שוש בן-צבי
גיא כהן (נכד ינקל מנדג')

31.12 גלית כהן (נכד ינקל מנדג')
גלעד שטיינר

1.1 ישראל אבידור
דוני ביוטו
אורי חייט
שירן הרמץ

* י מ י * * כ י ש ו א י ו *

26.12 אילנה (כהן) ומאיר וולר
לימור (ג'קסון) ונפתלי קוסובר

27.12 הלן ומיכה ליפשיץ

התקיימה שיחה בנסיעה: למה חשוב להדליק
אורות גם במשך היום.
סיון בידק (5): אני יודעת. כשיש התנגשות
עם אוטו אחר, אפשר לראות מי זה.

שאלת ילד: אם יורים במישהו באקדח עם
משתיק קול, הוא לא יכול לדבר יותר?

" מטעמון "

מי שמעונין לרכוש את החוברת
" מטעמון הקיבוץ "
של הלן לוין
מוזמן לפנות ישירות אליה.
ה"מטעמון" כבר לא נמצא במרכולית.

מה נשמע?

כפי שדודו מבהיר לנו בצורה המיוחדת לו בשער העלון.
כולנו מחכים לגשם. או ככה חשבתי לפחות. עד ששוחחתי
בנושא עם דני פרידלנדר, רכז ענף האבוקדו שלנו.
"לנו זה אולי אפילו קצת עוזר" הוא מסביר. "היובש
והחום יקדימו את הפריחה, ובהשקייה אני יכול לווסת
את כמות המים בצורה מבוקרת" יש אימרה באנגלית "לכל
ענן יש מסגרת מוכספת", כלומר לכל צרה יש גם צד
חיובי - וזה כנראה נכון אפילו אם הענן אינו מוריד
משקעים.

מצב גידולי השדה הוא לא כזה, ואפשר להגיד שהוא בכי רע. בכל הגליל שדות
החיטה לא נבטו והחקלאים מתלבטים אם לבצע זריעה חוזרת. בינתיים כבר
קיצצו לנו את מכסת המים ב-30%!

שטחי הבן-חרצית (FEVERFEW) במצב טוב, וכנראה תלויים פחות בחסדי
שמיים. תמי מספרת שכעת שותלים שני דונם של אלוורה. איזק מוסיף שהוא
משגיח על דונם וחצי נוסף של FEVERFEW. הוא מבצע ניסויים בגידול אורגני
לגמרי כדי לגלות את הדרך הטובה והרווחית ביותר לגדל את צמח המרפא הזה.

כפי שדיווחנו כבר, הפסיקה רותי מרכס לעבוד כקוסמטיקאית. היא מוסרת
שבינתיים היא ממשיכה למלא קופסאות "קדמים" לפי הדרישה, ואפשר לקחת
כדגיל מהארון התלוי. רותי התחילה להחליף את שרה מרקוסון ברישום הרכב.

לדני כץ, שהשתחרר מצה"ל - איחולי הצלחה בהמשך.

וליונתן עמית, שמתחיל את הקריירה שלו בצה"ל, נאחל שדות נעים בתקופה של
שלום.

שבת שלום

אנגה

משלחן רכז מגזר עסקי

בימים אלה, אני מסיים את תקופת החפיפה עם קוליו ומקבל על עצמי את ניהול המגזר העסקי בכפר-הנשיא.

לסיכום התקופה, אני רוצה קצת לפרט את העומד בפני לטיפול מיידי ולטווח של חצי שנה קרובה. אך לפני הפירוט, אני רוצה להודות לקוליו על הצורה היפה והמסודרת שבה העביר לי את התפקיד.

בימים אלה, אנו שוקדים על בניית תכנית משק ל-94 וסיכום שנת 93. התכנית השנה תוגש במתכונת חדשה, מפורטת יותר (בצד ההכנסות), ואליה תצורף תכנית ימי עבודה. אני מקווה שעד סוף השנה יתקיים דיון ראשון במועצה הכלכלית על התכנית ועד סוף ינואר, נוכל לאשר אותה באסיפה/קלפי.

במסגרת החדשה של הארגון הניהולי של הקיבוץ, אנו התחלנו לחפש יו"ר למועצה הכלכלית ובקרוב נתחיל להגדיר במפורט יותר את התפקידים ותחומי הפעילות והאחריות של כל אחד מהתפקידים הקיימים והחדשים (קרי מתאם חקלאות, מפעלונים, שרותים וכו'). כמו כן הטלנו על אכיזה לבנות מחדש את ועדת כח אדם שתהיה במחכונת של תת ועדה של המועצה הכלכלית. אני לקחתי על עצמי את הטיפול במפעלונים לתקופה הקרובה, על מנת לטפל באופן ישיר בענפים שלא מראים עודף מספיק או שעומדים בפני שאלת המשך הקיום.

הפרויקט הגדול, שעליו אני עובד עכשיו, הוא בניית 10 יח' בשכונת הצאן. בימים אלה, אנו מסכמים מסגרת עבודה עם הקבלן ובקרוב יצא דף פירוט על הנעשה בתחום זה. פרויקט נוסף שיעלה על שולחני בקרוב, הוא סגירת משבצת קרקע - או בשפת יומיום, שינוי סטטוס האדמות שלנו מחכירה זמנית לחכירה לדורות. נושא זה עלה וירד כמה פעמים בשנים האחרונות ולאור התייעצויות שקיימנו עם גורמים חיצוניים, אנו רואים צורך לטפל בזה כבר עכשיו. גם על זה אספר יותר כשהיה מה לפרט.

יש כמובן הרבה נושאים שוטפים לטיפול, שעליהם אדווח דרך דו"חות המועצה הכלכלית או במכתב כגון זה.

על סיום תפקידי בוועדת חברה, אדווח בנפרד ובינתיים לא נותר לי אלא להודות לחברים על האמון שניתן לי ולאחל לכולנו שנות עבודה פורייות.

אורי אדלשטיין

מוועדת ההצעות

בזמן האחרון מגיעות אלינו הרבה הערות שליליות על ההצעות השונות שאנו מציעים לתפקידים שונים ולועדות.

התשובה היחידה שיש לנו היא: אנחנו יכולים להציע רק אנשים המסכימים לקחת על עצמם אחריות על תפקיד או ועדה.

בקיבוץ יש וודאי אנשים הרבה יותר מוכשרים, שהיו יכולים למלא את התפקיד המסוים יותר טוב מהאנשים שאנו מציעים.

יתכן שגם אנחנו יודעים זאת, ושגם ניסינו לשכנע בדיוק את אותם האנשים שהציבור (אתם) היה רוצה לראות בתפקיד. אבל מה לעשות. אם החבר ההוא לא מוכן, מסיבות אלו או אחרות, מוצדקות או לא מוצדקות.

לכן - האנשים שאנו מציעים הם:

1. אלה שהצלחנו לשכנע.
2. אלה שבעצמם מעוניינים למלא את התפקיד המסוים.

מצב לא סימפטי? מה עושים?
פתרונות אפשריים:

1. שהציבור יהיה יותר פעיל בהצעת אנשים לפי בחירתם (כמובו בהסכמת המוצע). אפשר להביא הצעות לוועדת ההצעות או כהצעה אלטרנטיבית להצעותינו.

2. בקרוב תבוא הצעה לפני המזכירות והציבור, לפיה כל רכז ועדה או בעל תפקיד יעמוד לבחירה (בעד או נגד), אפילו אם אין הצעה שניה. כידוע, עד עכשיו הנוהל הוא שאם אין הצעה נגדית ההצעה מוצגת על הלוח לשבועיים ומתקבלת באופן אוטומטי, אלא אם החבר בעצמו מבקש את ההצבעה. אם ההצעה תתקבל, יוכל כל בעל תפקיד או רכז ועדה לבחון את מידת התמיכה שיש לו בציבור, והציבור יוכל להכריע ולבטא את רצונו, אפילו אם אין הצעה נגדית.

ההצעה מעודדת כמה שאלות:

1. האם זה יקל או יקשה על עבודת ועדת ההצעות?
2. האם חברים יידחעו מלהציג את מועמדותם, מחשש לפגיעה אפשרית אם לא יתקבלו?
3. אם בעל התפקיד ידע את מידת התמיכה בו, האם זה יעזור לו למלא את תפקידו יותר טוב?
4. האם הציבור (ההפכך לעתים) ימשיך לתמוך בו במשך תקופת כהונתו?
5. האם לא נפסיד אנשים שהיו יכולים להיות פעילים ומוצלחים אם היינו נותנים להם הזדמנות להוכיח זאת? לפעמים יש הפתעות לטובה - מישו לא פופולרי עשוי לפעמים להצליח יפה מאד בתפקיד, ויש דוגמאות לכך. ולפעמים גם ההיפך - לפעמים מי שניבאו לו הצלחה, נוחל כשלון חרוץ במילוי תפקיד מסוים.

לדעתי, צריך לקבל את ההצעה, למרות הסכנות, ולו רק בגלל הצורך של הציבור להרגיש שיש לו אפשרות להכריע. אני מקווה שבמקרה של הצבעה בעד או נגד, יפגין הציבור בגרות ויתמוך במועמד המוכן למלא תפקיד, למרות הספקות ביכלתו.

המשך בעמ' 6..

"חדשות" נוספות: אנחנו עדיין מתקשים למלא כמה תפקידים ומבקשים את עזרת הציבור:

1. רכז ועדת החגים.
2. רכז שכבת בית-הספר.

בהיעדר ועדת החגים, לקחה על עצמה ועדת ההצעות, לעזור בגיבוש צוותים לחגים. המשך החיים ה"חגיגיים" שלנו בידינו!

שרה דבולט

טכס קבלת המשימות

למחזור בר-מצווה שנת תשנ"ד

ביום שני השבוע, חגגנו, 10 משפחות בר-מצווה השנה, בצורה משפחתית במועדון. פתחנו בטקס שהפך להיות מסורתי - טכס קבלת המשימות - בו כל ילד מהבל על עצמו וחיותם על כך, לעבוד באופן אישי וקבוצתי במשך כל השנה, לקראת טכס ההתבגרות ומסיבת בר-המצווה. וברכנו וסיפרנו ואכלנו מפרי עמלם של ההורים, הסבים והסבתות (ארוחה נפלאה).

בשם ההורים ברכה טוטסי, והברכה, כל כך נפלאה, שהחלטנו לשתף את הקהל הרחב ולהוציא את הפיוט לאור. כן ירבו, ורק בשמחות.

שושנה ש'

אתם דור מצויין
ובכלל לא מעונן
שנת בר המצווה החלה
וכולם כה מחכים לה.

אנו לא רוצים להגיד לכם, שתהיה לכם שנה קלה - לעמוד בדרישות הלימודים בבי"ס חדש, להוסיף את המשימות של בר מצווה, חוגי ספורט, ריקוד, נגינה וכד', שכולכם כה עסוקים בהם. - זמן לבלות ישאר לכם?

שתהיה לכם השנה הזאת שנה של חוויות, בעיקר נעימות, שישארו חרוטות בזכרונכם תמיד.

אנו מאחלים לכם הצלחה בכל ושתדעו שאנחנו תמיד נמצאים לתת לכם עידוד, תמיכה ועזרה. אוהבים אתכם

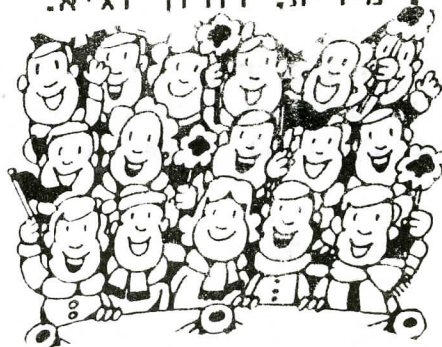
בשם ההורים, טוטסי עמר

ורד ורד תן לי יד
לא! אני לבד לבד
כך גדלתם, קצת בגרמתם
ולגן כולכם נכנסתם.

שלום, שלום, שלום, כה א'
שלום לגננת, לגן
אחזתם חזק בידיה של צביה המורה
והתחלתם במלאכת לימוד הקריאה.

ואני, אני רק בן אדם
אני חי ועובד כמו כולם
מי שהיה פחות, או מי שהיה יותר פעיל
כולם עברו חמש שנים בבי"ס מבוא-גליל

בשמי לילה צלולים בשמי לילה כחולים
לפני כ-13 שנים
נולדו ל-10 זוגות הורים מאושרים
ארבע בנות ושישה בנים
דני, ליטל, שילי, קרני, אביתר,
מור, רן, מירית, דורון וגיא.

עזה תחילה

איציק, כששאלתי אותו לפני כמה ימים על חודש המילואים שלך בעזה, הגבת במילה אחת: פ ח ד. איר מתמודדים עם זה?

"כל אחד עושה את זה בדרך שלו. לי יצא להתחרר ביום שלישי. רק בשבת יצאתי מזה הצת."

כמה פעמים עשית מילואים שם כבר?

"בעזה זאת הפעם הראשונה. הייתי בשטחים בשכם, ברמלה, בקלקליה. גם שם זרקו עלינו אבנים, אבל עזה משהו אחר. קו צרעות. במשך 24 שעות של היממה זה עלול להגיע."

מה שהוריד אותנו נפשית כבר בהתחלה היה הרצח של חיים דנינו ז"ל. שהיה מהגדוד שלנו, ופתאום קלטנו איפה אנחנו נמצאים. וסיימנו את המילואים ב-6.00 בערב במקום ב-10.00 בבוקר. כי היתה התראה על מכונית תופת.

ביהודה ושומרון אחת יודע "איפה הרעים ואיפה הטובים" - בעזה אתה לא יודע מאיפה זה יבוא לך. במשך 24 שעות יש אתראות על פעולה - וכל האתראות נכונות...

אתה לא יודע על מה ונגד מי לשמור. החמאס רוצים שנישאר, כי פוחדים מהפאחח, שירצחו אותם בדגש שניצא משם. מצד אחד רוצים מדינה פלשתינית - מצד שני רוצים שנישאר שם כדי לשמור. תהיה שם מלחמת אזרחים כשניצא.

נזרקים עליך אבנים, סלעים, יום אחד נחת עלינו מקר... ילדים עומדים על המרפסות - שורקים וזורקים. זה מגזכח! לפני חודש-חודשיים כבר נתנו נשק למשטרה הפלשתינית העתידית, (מתוצרת מלחמת העולם השניה). והם משתפים איתנו פעולה?

"זה לא ברור. אנחנו לא יודעים איר לאכול אותם או הם אותנו. הם עורכים מצעדים ברחובות במדים מנומרים ודגל פלשתין על מקל מטאטא. יומיים אחרי זה שומעים בקשר שירו עלינו באותו נשק. זו קריקטורה!"

האם היו לכם בכלל מגעים מסוג אחר עם האוכלוסיה האזרחית? "ליד המוצב שלי היה ב"ס יסודי, ובו לומדים השתי משמרות: מ-8.00 בבוקר עד 11.00 משמרת ראשונה. אצלם היו 'מסיתים' בני 10-11, שניסו לחבל. זרקו אבנים, קיללו. ילד אחד זרק עלי אבן ואני זרקתי עליו סופגניה (די קשה!). פגעתי לו בראש והוא פרץ בכבי. מאז לא הציקו לנו. הרי ידעו כי לא נירה בהם. (ביקשנו שיכינו לנו פלאפל, כדי שנוכל לירות בדגטקות - אבל לא שמעו לנו.) עם המשמרת השניה היו יחסים יותר טובים. הציעו לנו אפילו גרעינים... אבל כמובן לא התקרבנו, כי היה אסור. כל הזמן ניסו להחדיר לנו 'ילד שמכבד' אותך בקפה היום יזרוק עליך אבנים מחר (או האבא שלך). אצלי זה לא נהלט. אני מדריך נוער ואני מכיר ילדים... אבל הפחד היה קיים."

"יש בלבול גדול שם. בכבישים כולם מנסים לדרוס אותך - אם זה מת-
נחלים מצד אחד או עזאמים מצד שני."

רגע! רגע! המתנחלים מנסים לדרוס, אמרת?

"יש בעיה גדולה עם המתנחלים. בקטע שלנו היתה התנחלות, נצרים,
28 משפחות. לידם עובר הכביש המחבר את נחל-עוז עם הים - כביש
עוקף עזה. על הכביש הזה היה עלינו לשמור, אבל המתנחלים נוסעים
איפה שבא להם - עם ילדים קטנים בקבינה - פורצים מחסום. וכשאתה
עוצר אותם הם אומרים: "זו המדינה שלי ובמדינה שלי אני אעשה מה
שבראש שלי!"

"לקראת ה-13 בדצמבר היה מתח רב. אז דווקא ביום זה החליטו לערוך
מסיבת חנוכה המונית בנצרים - עם אוטובוסים שהגיעו מהשטחים...
זה הרי אבסורד שילד קטן בגיל פעוטון יושב על כיסא מוגבה ליד אבא
שלו בקבינה של סוברו ישראלית שנוסעת אל תוך אל-כורג' כדי להגיע
אל גוש קטיף! מחר משהו יידה בו..."

"ביהודה ושומרון המשימה ברורה. אומרים לך: פה יש מחנה פליטים. פה
יש כביש ראשי. תשמור עליו. בעזה הכל מעורבב אחד בתוך השני.
בגדוד שלנו, שאני כבר יוצא למילואים איתם במשך שנים, תמיד היו
ויכוחים פוליטיים. יש לנו גם אחד שהוא מתנחל מקרני שומרון. ויש
דעות שונות - מהשמאל הקיצוני עד לכהנא. אבל הפעם היתה תמיכה של
100% בעד יציאה מעזה, וכמה שיותר מהר. - בפעם הראשונה יש לנו
בגדוד תמיכה פוליטית.... פשוט אין לנו מה לעשות שם."

"פשוט קטסטרופה! עולם אחר לגמרי."

תודה לאל שאני לא חוזר לשם.

במאי יש לי מילואים בקלקליה."

ראיינה - אנגה

עִינֵינִי בִּיעוֹז

בִּיטוּחַ "כָּל הַסִּיכּוֹנִים"

הביטוח הזה, מיועד לחפצים אישיים בעלי ערך, שאינם מכוסים
בביטוח הכללי של המשק.

כדאי לבטח למשל מצלמה יקרה, מצלמת וידאו, תכשיטים יקרים,
אופניים יקרים, ובעצם כל דבר שערכו יותר מ-100 \$ ובשימוש
מחוץ לבית.

הפרמיה השנתית 1.5% עד 2.5% פרט לאופניים, שלהם הפרמיה 5%.

ההשתתפות העצמית, במקרה של אבידה או גניבה \$50.

הביטוח אינו מכסה שבר מכני רגיל.
חשוב להחזיק את החשבון המקורי אפילו למשך שנים, משום שחברת
הביטוח משלמת דה כנגד חשבון או הוכחה אחרת של מחיר החפץ.
מיכאל כ'

להלו מכתב התשובה לבהשתי לתקו את סככת ההמתנה בצומת. בינתיים
נצטרך לחכות בצומת ללא הגנה מהגשם ומהרוח. נקווה שלא יהיו עוד
"אלמונים" משועממים, מחפשי ריגושים מוזרים או מחפשי פורקו ונקם
מהחברה - בקיצור, שלא יקומו שוב מחבלים בתחנה זאת, הנותנת שרות
לכולנו.

תמר

מועצה אזורית הגליל העליון

דאר נע 2, הגליל העליון טל. 06-945611 פקס. 06-945637

15.12.93
כפר-הנשיא-1

אל

תמר וולפין

המזכירה

כפר הנשיא

שלום רב,

הנדון: תיקון סככת המתנה לאוטובוס בצומת ד.פינה - כ.הנשיא.

התקציב לשנת 1993 נגמר. אי לכך התיקון יתבצע בראשית שנת התקציב
החדשה - 1994. הביצוע - באחריות מח' מהנדס המועצה.

בברכה,

ראובן אריאל

מנכ"ל

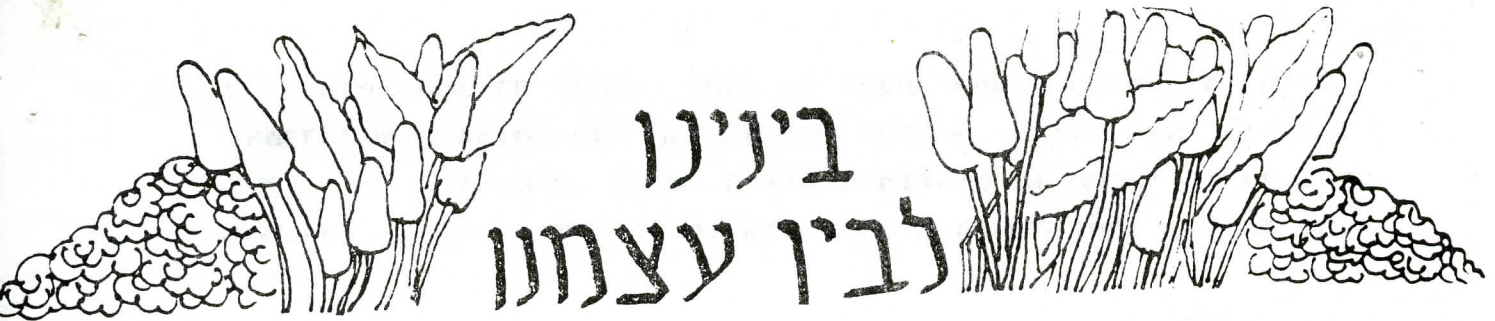
הפינה הירוקה

ב"דברי" לפני שבוע, היבלנו תזכורת נפלאה (מפי אבישי) בקשר
להכנת קומפוסט ושימוש. בנוסף לכמה משפחות בודדות במשק, טומי
התחיל לא מזמן פרויקט שכונתי להכנת קומפוסט (שכונת הצאן)
ואנו מקווים בקרוב להתחיל לאסוף שאריות מארוחותיכם בחד"א.

האם אתם עדיין לוקחים/זורקים שקיות ניילון בלי סוף? או אולי
הסרט החמוד של איתן ושלופה השפיע לטובת הסביבה.....

אנו רוצים להביא לתשומת לבכם, את הקופסה לאיסוף סוללות
משומשות שנמצאת ע"י המרכולית - סרט וידאו חדש למען נושא זה
על הפרק.

בנוסף, יש לנו עכשין פחי אשפה מיוחדים לנייר משרדי, והם
נמצאים במפעל, במזכירות והנהלת החשבונות - נא להשתמש בהם!
ו. איכת הסביבה

כל עוד שזה לא מפריע למישהו אחר
(שיחת קיבוץ שלא מיועדת להצבעה בקלפי)

- אני בעד הגישה הליבראלית! מישהו יכול להסביר לי מדוע יש ביצים מטוגנות וחביתות רק בשבת?
- מה זאת אומרת, הגישה הליבראלית? אחד בעד זה שכל אחד יעשה מה שטוב בעיניו, ועוד ימשיכו לקרוא למקום הזה קיבוץ! ובאשר לשאלתך - השמו-עה אומרת שעל הביצים שהאקונום מקבל מתנובה כתוב: לטגן רק בשבת - תרומת הוועד למען היונים.
- תפסיק עם ההומור ששייך לתקופת הפלמ"ח. הגישה הליבראלית אומרת: כל אדם יכול לעשות את מה שהוא חפץ לעשות, כל עוד שזה לא מפריע לאחרים. יש כאלה שבמקום המילה 'מפריע' אומרים 'כואב' או 'מעצבן'.
- בדמה לי שזאת האימרה של הגבר המצ'ואיסטי: הוא יכול להכות את אשתו או את ילדיו, וכל עוד שהצעקות לא מפריעות לכואבות ומעצבנות לשכנים, אף אחד לא יתערב.
- תפסיקי עם הגישה הפמיניסטית שלך ופעם אחת תסתכלי בסטטיסטיקה: לנשים יש תוחלת חיים גדולה משל גברים - עובדה. מי מכה למי?
- אני בעד זה שאם מישהו רוצה להחזיק אוטו על חשבוננו, לא משנה לי אם הוא קיבל את זה מן הדודה שלו, ניצל את מתנת הבר-מצווה של ילדו, או הרכיב את זה מחלקי "לגו" - אם הוא מוכן לשלם בעד הביטוח, מבחנים למיניהם, חלקי חילוף, תיקונים אחרי תאונות, וכמובן דלק ושמן והשד יודע מה, שיבושם לו.
- ואם למישהו אחר יש אותן הסיבות שמדדבנות אותו לדעות באוטו, אבל אין לו דודה, ילדיו שומרים את הכסף שלהם בכספת, ויש לו ידיים שמאליות, מה עליו לעשות?
- אין שוויון מוחלט. יש כאלה שטוענים שהרקמה של שיתוף ותמיכה הדדית הולכת ונהרסת. קיבלנו - בעיקר הוותיקים קיבלו - את "נסיעות מוישה". מאוד ייתכן שנקבל את "רכב נחמן", "יאכטה אונאסיס", "הלי-קופטר קלינטון" ושאר המעשים המגונים.
- אתם יודעים מה? ברגע שהגישה הליבראלית תשלוט כאן באופן מוחלט, הבנים יפסיקו לחזור הביתה - הפיטליזם הם יכולים למצא במקום אחר.

על עכברים וענפים

בימים מעניינים אלה, כשעיני הכל מופנות למסך הטלוויזיה כדי לעקוב אחרי תעתועי שיחות השלום, המילה "אוטונומיה" לא יורדת מן הכותרות. שואלות הבריות: מה פשר "אוטונומיה פלסטינאית"? האם זה יוביל למדינה פלסטינאית עצמאית? האם יתקיימו גבולות פתוחים בינינו לבין אותו גוף אוטונומי פלסטינאי והאם זה יביא להרס החקלאות הישראלית...? יש עוד שאלות שבשלב זה אין איש יכול לענות עליהן, ולקבוע מה יהיה פרצופה הסופי של אותה אוטונומיה. כולם מתווכחים ומתדיינים, וכדי שכפר הנשיא לא יפגר אחרי הפלסטינאים, קם ענף גיל הרך ומבקש להיות ענף אוטונומי. הלכנו למילון האוקספורדי ומצאנו את ההסברים הבאים (התרגום שלנו):

(1) הזכות לממשל עצמאי

(2) חופש אישי

(3) חופש הרצון

(4) קהילה המושלת בעצמה.

מקור המילה הוא מן היוונית: $auto=$ self + $nomus=$ law - $autonomia$ מדוע שכל חבר וחבר לא יהיה גוף אוטונומי, כלומר, חוק לעצמו? כל עוד שזה לא מפריע לכואב מעצבו לשכנים, כמובן. הרי זה הכללון אליו פנינו מועדות. בתקופה בה יותר ויותר מטפלות הן שכירות (שכרן נמוך יותר מיום עבודה של חברה, לכן זה משתלם!!), איזו משמעות יש לאוטונומיה של גיל הרך? להגיע לרווחים? שומו שמים. לאיזו דרגה הגענו, כשהחינוך הופך לביזנס בו צריכים להרוויח: כמו הפנימיות היוקרתיות והסנוביות באנגליה? להגביר את המוטיבציה של החברה? הרי בסופו של דבר רק תהיה חברה אחת בגיל הרך, וזאת תהיה המנהלת. להיות רשאי להעסיק ולהרחיק מבלי להתחשב באף גורם אחר מלבד מועצה מנהלת, שהיא תעודד כל יוזמה פרטית?! באותו יום שחסידי הפרטת הענפים יגשימו את חלומם וכל הענפים יהיו מרכזי רווחאחריות אוטונומיים נתעורר למציאות אכזרית: לא ישתלם להעסיק חברים, כי שכרם גבוה מדי ולא הם עוסקים בדברים מיותרים בשעות העבודה - תספורת, רופא שיניים... הם זקנים מדי. והנחמה: לא נהיה קיבוץ. נהיה ארגון רווחי המתאים למאה העשרים ואחת.

והמפעל - "הבונים-מוצרי יציקה" שיש לו מועצת מנהלים שבה יושב הראש הוא אדם מבחוץ - מגיע למצב שיותר ויותר חברים נפלטים ממנו מטעמי גיל או מטעמי חשק, ויותר ויותר שכירים ממלאים את מקומם. יש מנהל הרכבת ברזים שכיר; החשמלאים רק שכירים; אבטחת איכות של הברזים וגם של חמרו בדובה שכירים; המהנדסים הם שכירים, שוטפת הרצפה ובתי השימוש שכירה (זה לא בשביל חברים) ומחפשים שכיר שבבוא היום ינהל את מחלקת הרנטגן (אריק וג'רי לא ימשיכו

לעולם ועד). בסופו של דבר נישאר עם מנהל מפעל שהוא חבר וכל השאר יהיו שכירים. מנהל המפעל העכשווי טוען שהוא מאוד רוצה שחברים יעבדו במפעל, אבל מרכז המשק ומרכזת השרותים אומרים שאין חברים שפנויים/מוכנים/מסוגלים לעבוד בגורם התורם והרווחי ביותר בקיבוץ.

עניינים של מה בכך

* עדיין מחפשים יו"ר למועצה הכלכלית שכידוע הוחלט שהוא יהיה מחוץ לקיבוץ. כנראה שטיפוס כזה קשה למצוא. ואם שכחתם, הוחלט לפני כשנתיים שאנו חפצים במבקר-קיבוץ שאף הוא צריך להיות ממקום אחר וכנראה שגם מועמדים מתאימים לתפקיד זה קשה למצוא. מה עושים? ממשיכים לחפש או סומכים על מה שמצוי בקיבוץ?

* בתכנית למסיבות הפרטיות של בני/בנות המצוה של השנה מוטל על המטפלות לברך את הבן/הבת ועל הבן/הבת להודות לכל אלה שהביאו אותו עד הלום. כדי להקל על המטפלת אנו מציעים את עזרתנו בהכנת טיוטה של ברכת המטפלת ואין ספק שבשינויים קלים זו תתאים לכל בן (בהזדמנות אחרת ננסח ברכה לבני-המצוה).

"ערב-טוב וחג-שמח לכל אלה שהגיעו מרחוק ומקרוב והמטירו על בר-המצוה בוקי בן-פרלה את המתנות היפות והצ'קים הנדיבים. הילד הזה שנחשב למפלצת בפעוטון וטרוריסט בגן התפתח והגיע למצב כמעט נורמלי. לענף הגיל המבוגר - ענף אוטונומי בע"מ - תקוה שהוא ילך בדרך אחיו הגדולים וילמד לפחות עד כיתה ט', ידע לנהוג בטרקטורון סוזוקי בכבישי הקיבוץ במהירות 120 קמ"ש ושלא יפתחו לו תיק במשטרה על גניבת במבה מפעוטון "בלגן". לילד הזה שתחביבו ביקורי לילה באקונומיה ובמרכולית אנו רוצים להעניק מפתח גנבים מן הסוג המשובח תוצרת "גנב בריח" כדי להקל על מאמציו שגרמו לשבירת כמה מנעולים ודלתות. ראוי לציין שאת המשימה ביקור מחוץ לקיבוץ הוא עשה בהסתכלות בכלא רמלה. ילד זה אכן יגיע רחוק. מזל טוב".

מן העיתונות

* בעיתון שלנו הופיעה כותרת: "אשה שירתה בראש בעלה ופגעה ברגליו נשלחה לבדיקה פסיכיאטרית". אין ספק שמגיע לאשה זו עונש כבד - לפספס בצורה כזאת מטווח קצר מבייש את צה"ל ושם לעיל כל מה שלמדה בטיפול בנשק. באינתפאדה שמענו שהיו מקרים בהם חיילים ירו ברגליים של מתפרעים ופגעו בראש. זהו מצב שאפשר להבין, אבל לעשות להיפך - פשוט לא מובן ולא ייסלח.

* במקומו "לב הגליל והגולן" מצאנו מודעה "חינם - שמיכת פוך איכותית מתחברים לכבלים + התקנה חינם". (א) לא ידענו שצריכים להתקין שמיכת פוך, אלא אם זה מן הסוג 'מקיר לקיר'. (ב) הכרנו ידיד ז"ל שהתחבר לכבל וקיבל 120 אלף וולט.

* באותו מקומו מצאנו במודעה את השורה: "מוצ"ש שירה עם להקת הבית". (א) לא הזכירו איזה בית זה יהיה. בטח לא בבית של "בינינו" - היתה לנו פשלה נוראית עם "מעוז צור" בחנוכה. (ב) איזו מין להקה?! באיזו שפה היא שרה? אם זו להקה טובה למה היא נשארת בבית. עצתנו היא לחשווד בכל מודעה.

לקינוח

* מה שעשו מן האסיפה המסכנה ממש טרגדיה. עשרה חבר'ה יושבים כאילו ב"טוק שאו" של דן שילון והמצלמה מנסה להתמקד על מי שמדבר. ואתם בבית, במה הסתכלתם? ב"פופוליטיקה", במשחק כדורגל מאנגליה או באסיפה המסכנה?

* איך יכול להיות שבתוך ההסכם עם חברת-החשמל השעות בין 17:00-21:00 במוצ"ש - השעות שכל אחד מטגן, מרתיח, מבשל הן לא השעות של התעריף הזול. אין פלא שחברת החשמל הרוויחה מליונים השנה. אנחנו עזרנו להם מאד. דודה ינסה אומרת "קיבלתי אוטונומיה כשהתגרשתי מבעלי הראשון. והצטערתי כי בעלי השני היה יותר גרוע". האם יש בזה רמז?

שבת שלום לקרובים ולרחוקים
א ר י ק א.

אנו משתתפים בצערו של
אלף דוברינר
במות אחותו לאחר מחלה קשה

לקראת הצבעה בקלפי

שלום חברים,
אופס! קרתה תקלה, הסעיף על אישור החזקת רכב פרטי לנחמן כץ נשמט מדף ההצבעה לקלפי השבוע. כשהתבררה הטעות היתה כבר ההצבע בעיצומה ולא היה טעם לבטל אותה. אי לכך הנושא יגיע להצבעה בשבוע הבא (ימים ד' וה' 29.12 ו-30.12).

ובנושא אחר: נו. תחבורה: חסרים לוועדה שני חברים. נו. ההצעות הציעה את גדי עמית ואת רוני גוטר. ישנה גם הצעת חברים והיא אדי נמנוב. מכיוון שהוועדה מצומצמת בלאו הכי, קיימת הצעה של ריימונד ס. (נו. תחבורה), של שרה ד. (נו. הצעות) ושלי לכלול את שלושת החברים בוועדה ללא הצבעה.

אם אין התנגדות להצעה, הבחירה תהיה אוטומטית. אם יש התנגדות יש להביאה אל שרה דבולט או אלי עד שבת בצהריים, ואז נכלול גם הצבעה על חברים לוו. תחבורה בקלפי הקרובה.

תמר

י' טבת תשנ"ד
24.12.93

בחירת חברים חדשים למזכירות

על פי החלטת הקלפי האחרונה התקבלה ההצעה להגדיל את המזכירות ל-13 חברים, ולבחור את החברים החדשים בשיטת "המועצה הכלכלית" כלומר, הצעות חברים בסבוב ראשון, ובחירה סופית מתוך הרשימה שקבלה את מירב הקולות בסיבוב הראשון.

נכון להיום חברים במזכירות: אורי אדלשטיין ותמר וולפין בתוקף תפקידם, וכן: שלמה וויסבקר, לן ווינטראוב, רחל גינת וג'ייסון פרלסון. מסיימים את הקדנציה: קולין פרימוסט, אדי נמינוב ודליה בוסקילה (המעוניינת להמשיך בקדנציה נוספת). חסרים, אם כן, שבעה חברים.

החברים מתבקשים לרשום את הצעותיהם (לא פחות מ-5 ולא יותר מ-7) ולהביא לקלפי בימים ד' 29.12.93 וביום ה' 30.12.93 בשעות הקלפי הרגילות (ולהצביע באותה הזדמנות גם בפתק הצבעה שיהיה במקום), או להכניס את הפתק הזה למעטפה, לרשום עליה את שם החבר המצביע, ולמסור במזכירות הטכנית.

בחירה מוצלחת!
תמר

השמות שאני מציע/ה לבחירה הם:

מתוך תפילת ערבית, ושחרית, אופוס 37, מס' 9 - סרגיי רחמנינוב
From "All Night Vigil", Op.37, No. 9 - Serge Rachmaninov

פיוטים - דב ברמל

שירן של ז'אן ראסין - גבריאל פורה
Cantique de Jean Racine - Gabriel Faure

שיר דת בוש - אלי, איזה בוקר
Negro Spiritual - My Lord, What a Morning

פירות חמישה עשר (שלא על עירי) - נעמי שמר

סרנדה - סרגיי טאנייב
Serenada - Serge Taneyef

3 שירים צוענים, אופוס 103 - יוהאן ברהמס
3 Zigeunerlieder, Op. 103 - Johann Brahms

מוצ"ש 25.12.93

אולם ע"ש דדו - קבוץ בפר הנשיא

מקהלת הגליל העליון בניצוחו של רון זרחי

מארכת את

מקהלת גיתית בניצוחו של לאונטי וולף

יצירה לשתי מקהלות: אם היא מתנגדת - גאלוס

A piece for two choirs: Cede repugnanti - Gallus

ישו שמחתו - י.ס. באך

Jesu meine Freude - J.S. Bach

Performed by the Galilee Choir - גליל

הפסקה

יצירה לשתי מקהלות: בחודש מאי הקריר - הנס לאו הסלר

A piece for two choirs: Im Kühlen Maien - Hans Leo Hasler

*** התכנית הבאה בביצוע מקהלת גיתית ***

The following program as performed by the Gitit Choir

קנטטה: יאן דמסקין פרק ב' - סרגיי טאנייב

Cantata: Jan Damaskin Part 2 - Serge Taneyef

אור נצחי - פבל צ'סנוקוב סולנית מצו-סופרן: גלינה וולף

Eternal Light - Pavel Tchesnokov

Mezzo Soprano Soloist: Galina Wolf

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * Just to put you in a good mood we shall start off with a little joke:

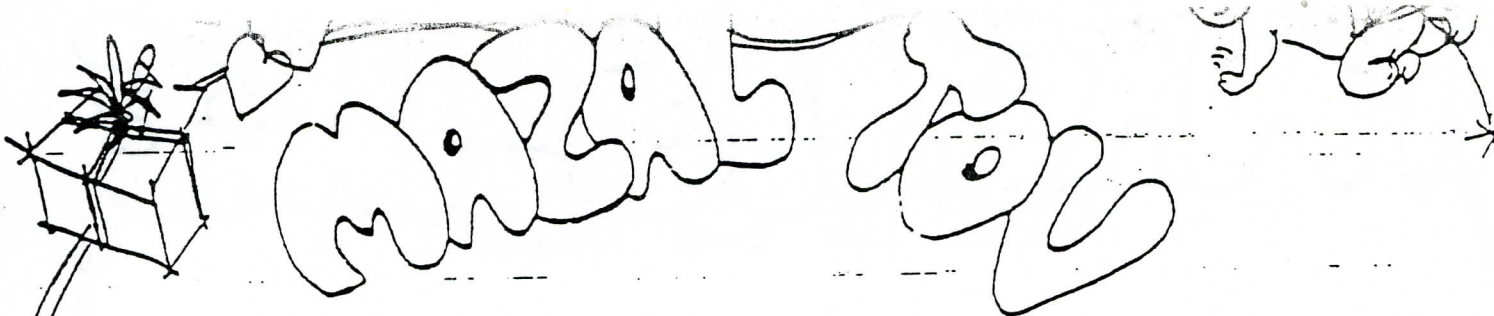
Sivan Bedak (Joyce Abb's granddaughter - 5 years old) was in the car with her family, and the kids argued as to why all the cars had their headlights on during the day. "I know" she said, "It's so when you hit another car you can see who it is"... Some joke!

- * WHERE is the rain? We are all longing for a drop of moisture from above, or so I thought until I talked to Danny Friedlaender, who is responsible for our avocado groves. "For me this weather is rather good" he said to my surprise. The high temperatures will bring the trees into flower early, and when I regulate their watering myself, I can give them the right amount of moisture at the right time." Maybe at this stage it would be suitable to quote the ancient English saying "Every cloud has a silver lining". However, the Water Board has already reduced our allocation by 30%.
- * The wheat which was sown all over the northern part of the country, including our fields, has not sprouted at all, and the question now is if and WHEN to sow again.
- * The feverfew is doing allright, in spite of the drought, and we have also planted 2 dunam of allovera (another medicinal herb). Good luck.
- * And good luck is what we wish Yotam Amit, who is starting his Army career. Let's hope that his service will be at least partly in peace-time conditions.
- * Congratulations to Ranni Katz, who finished his Army service.
- * Ruthie Marks, as I think we told you, is no longer working in the cosmetics department, but will continue to give out face-cream, at least for the time being.
- * Tamar Wolfin, our secretary, wrote to the District Council to request repairs to the bus-shelter at "our" corner in Rosh Pinna. The reply was - "There is no budget this year. At the beginning of the new year we will consider your request." Hope springs eternal...

Stay away from all the people with colds -

SHABBAT SHALOM

INGE

MAZAL TOV

HAPPY BIRTHDAY

27.12.92. Mrs. Yaffa Weiss
28.12. Moshe Ben-Chaim
Phillys Collett
Micha Lipschitz
29.12. Hadar Basso
30.12. Shosh Ben-Zvi
Guy Cohen
(Y.Mendzi' grandson)
31.12. Galit Cohen
(Y.Mendzi' granddaughter)
Gil'ad Steiner
1.1. Yisrael Avidor
Ronny Butow
Ori Chait
Shiran Harmatz

HAPPY ANNIVERSARY

26.12. Ilana & Meir Waller
Limor & Naftali Kossower
27.12. Helen & Micha Lipschitz

Our deep sympathy to
ALF DOBRINER
on the death of
his sister
after a lengthy illness